

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ «ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ»

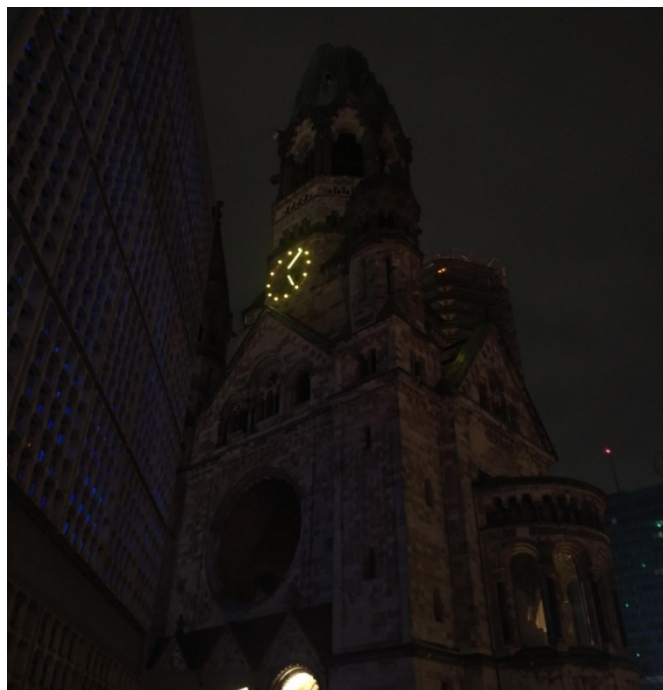
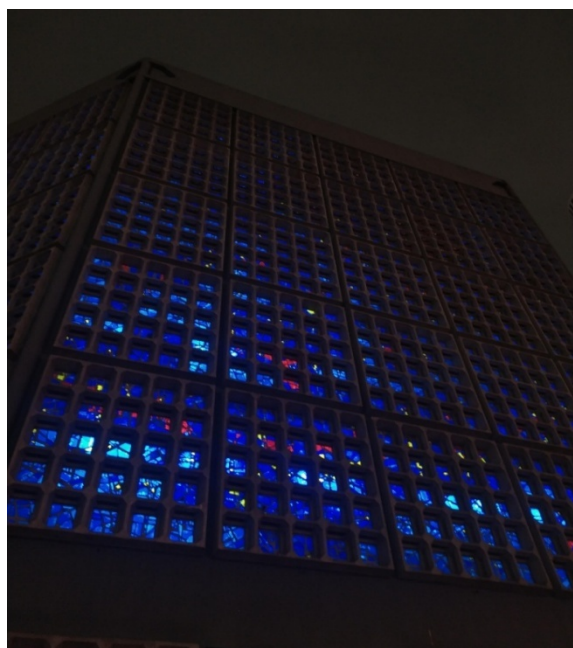
Το ταξίδι μας ξεκίνησε νωρίς το πρωί από το σχολείο μας στα Τρίκαλα, από όπου πήραμε το λεωφορείο και κατευθυνθήκαμε προς το αεροδρόμιο «Μακεδονία». Το περασμένο βράδυ πολλοί από εμάς δεν μπορούσαμε να κοιμηθούμε από τον ενθουσιασμό και την αγωνία. Έτσι, το πρωινό ξύπνημα ήταν αρκετά πιο εύκολο. Καθ' όλη τη διαδρομή μέχρι τη Θεσσαλονίκη δεν προβλέψαμε να απολαύσουμε την ζέστη που θα μας έλειπε τόσο πολύ τις επόμενες 4 μέρες... Φτάνοντας στο αεροδρόμιο, πήραμε τα πράγματα μας και αφήσαμε το λεωφορείο μας. Μπαίνοντας, βρήκαμε τα σημεία check in, πήραμε τα εισιτήρια μας και περάσαμε από τον έλεγχο ασφαλείας με λίγο άγχος όλα να πάνε καλά και να μην χάσουμε κάποιο από τα πράγματά μας. Στη συνέχεια, είχαμε λίγο ελεύθερο χρόνο να εξερευνήσουμε τον χώρο των duty-free καταστημάτων. Τότε ήταν που αρχίσαμε να συνειδητοποιούμε ότι σε λίγη ώρα θα πετούσαμε με το αεροπλάνο.

Για αρκετούς από εμάς θα ήταν η πρώτη φορά που θα επιβιβαζόμασταν με αεροπλάνο, καθώς και το πρώτο ταξίδι στο εξωτερικό. Ο χρόνος κύλησε και γρήγορα έφτασε η ώρα να πάμε προς τις πύλες επιβίβασης. Από εκεί ένα μικρό λεωφορείο μας μετέφερε στο αεροπλάνο μας. Φτάνοντας μπροστά στο αεροπλάνο, ανεβήκαμε τις σκάλες, μπήκαμε σε αυτό και βρήκαμε τις θέσεις που μας αντιστοιχούσαν. Η αναμονή μέχρι την απογείωση ήταν πάρα πολύ αγχώδης. Όλα τα καταστροφικά σενάρια άρχισαν να περνάν από το μυαλό μας. Τελικά, το αεροπλάνο έκλεισε την είσοδό του και άρχισε να κινείται προς το διάδρομο απογείωσης. Όταν ήταν σε κατάλληλη θέση, ξαφνικά, άρχισε να αυξάνει απότομα ταχύτητα. Νιώσαμε έτσι μια ώθηση να μας κολλάει στο κάθισμα μας και με μιας το αεροπλάνο είχε απογειωθεί. Πλέον βλέπαμε το έδαφος να απομακρύνεται όλο και πιο πολύ, όσο παίρναμε ύψος. Η θέα ήταν εκπληκτική! Όταν τελικά φτάσαμε σε σταθερό ύψος, σταμάτησαν και οι λίγες αναταραχές και το πλήρωμα του αεροπλάνου ήρθε να μας προσφέρει ένα ρόφημα και σνακ. Έτσι απολαμβάναμε τη θέα, τρώγαμε και κοινωνικοποιούμασταν με τους διπλανούς μας. Μέσα σε δυόμιση ώρες το αεροπλάνο είχε φτάσει στον προορισμό του, το Βερολίνο. Η προσγείωση ήταν όσο συναρπαστική και αγωνιώδης όσο η απογείωση. Έτσι, ακουμπήσαμε γερμανικό έδαφος. Πήραμε τα πράγματα μας και βγήκαμε από το αεροπλάνο. Τότε ήρθαμε για πρώτη φορά αντιμέτωποι με το τσουχτερό κρύο του Βερολίνου. Ακόμη και με ισοθερμικά ρούχα το κρύο ήταν αισθητό, ειδικά στο πρόσωπο και στα χέρια. Από εκεί, περιμέναμε να παραλάβουμε τις αποσκευές μας όσο επικοινωνούσαμε με τους γονείς μας στην Ελλάδα να τους ενημερώσουμε για την ομαλή προσγείωση μας.

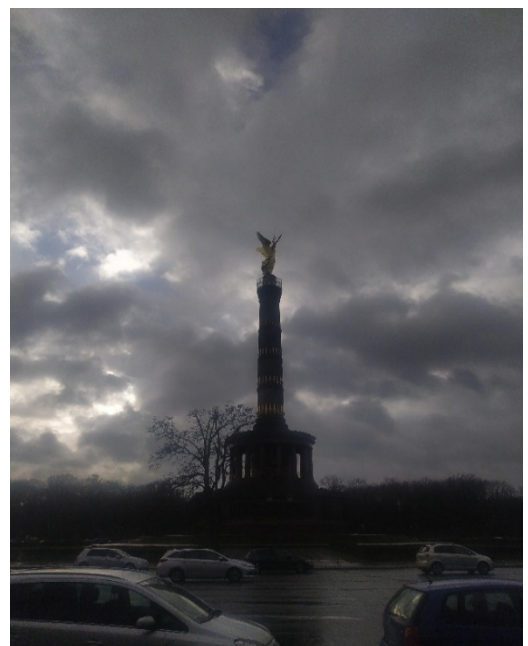
Βρήκαμε το λεωφορείο μας για το ξενοδοχείο και τον ξεναγό μας για τις δύο πρώτες μέρες του ταξιδιού. Αυτός, αφού μας καλωσόρισε, άρχισε να μας πληροφορεί για τα βασικά της πόλης του Βερολίνου. Ο τρόπος ξενάγησής του δεν ήταν στείρος εγκυκλοπαιδικός, αλλά περισσότερο προσέγγιζε τα ενδιαφέροντά μας. Φτάσαμε έτσι στο ξενοδοχείο που βρισκόταν στην συνοικία Charlottenburg. Το Charlottenburg είναι μια γειτονιά στο δυτικό τμήμα του Βερολίνου, στη Γερμανία. Είναι γνωστή για το εντυπωσιακό παλάτι της, το ανάκτορο Charlottenburg, το οποίο χτίστηκε τον 17ο αιώνα και χρησίμευσε ως θερινή κατοικία της πρωσικής βασιλικής οικογένειας. Το παλάτι είναι σήμερα ένα μουσείο που προσελκύει επισκέπτες από όλο τον κόσμο, οι οποίοι έρχονται να θαυμάσουν την μαρόκ αρχιτεκτονική του και τους όμορφους κήπους του. Το Charlottenburg φιλοξενεί επίσης μια ζωντανή εμπορική συνοικία, πολλά εστιατόρια και μια ποικιλία πολιτιστικών ιδρυμάτων.

Εκεί βολευτήκαμε και τακτοποιήσαμε τα πράγματα στα δωμάτιά μας. Σύντομα ετοιμαστήκαμε για μια βραδινή εξερεύνηση της περιοχής μας.

Το επόμενο πρωί, αφού φάγαμε το πρωινό μας και ετοιμαστήκαμε, πήραμε το λεωφορείο προς το Στήλη της Νίκης. Στην κορυφή της Στήλης δέσποζε το επιχρυσωμένο άγαλμα της νίκης, του οποίου η λάμψη τραβούσε όλα τα βλέμματα ακόμα και στην συννεφιασμένη τούτη μέρα! Η Στήλη της Νίκης, ή Siegessäule στα γερμανικά, είναι ένα διάσημο μνημείο που βρίσκεται στο Βερολίνο. Χτίστηκε σε ανάμνηση της πρωσικής νίκης στον Δανό-Πρωσικό Πόλεμο του 1864. Η Στήλη της Νίκης είναι ένα εντυπωσιακό οικοδόμημα ύψους 67 μέτρων, το οποίο στεφανώνεται με ένα χρυσό άγαλμα της Βικτωρίας, της θεάς της νίκης. Η ίδια η στήλη αποτελείται από διάφορα επίπεδα, με κάθε επίπεδο να φέρει περίπλοκα ανάγλυφα που απεικονίζουν σημαντικές στιγμές της πρωσικής στρατιωτικής ιστορίας

Από εκεί κάναμε έναν μικρό περίπατο πλάι στον ποταμό Σπρέε (Spree), διασχίζοντας ένα τοπικό πάρκο. Φτάσαμε έτσι στο γερμανικό κοινοβούλιο. Το γερμανικό κοινοβούλιο, γνωστό και ως Bundestag, βρίσκεται στο Βερολίνο και είναι υπεύθυνο για τη θέσπιση νόμων και την εποπτεία του έργου της κυβέρνησης. Ένα από τα πιο εντυπωσιακά χαρακτηριστικά του κτιρίου είναι ο γυάλινος θόλος του, ο οποίος σχεδιάστηκε από τον αρχιτέκτονα Νόρμαν Φόστερ και ολοκληρώθηκε το 1999. Ο θόλος προσφέρει πανοραμική θέα της πόλης. Ο θόλος είναι επίσης φιλικός προς το περιβάλλον, καθώς χρησιμοποιεί το φυσικό φως για να φωτίζει την αίθουσα του κοινοβουλίου από κάτω.

Βρεθήκαμε μετά από μικρή διαδρομή στο μνημείο του ολοκαυτώματος. Το Μνημείο του Ολοκαυτώματος, γνωστό και ως Μνημείο των Δολοφονημένων Εβραίων της Ευρώπης, βρίσκεται στην καρδιά του Βερολίνου. Το μνημείο αποτελείται από ένα πεδίο από 2.711 πλάκες σκυροδέματος διαφορετικού ύψους, τοποθετημένες σε σχήμα πλέγματος. Το μνημείο έχει σχεδιαστεί για να προκαλεί συναισθήματα σύγχυσης και αποπροσανατολισμού, αντανakλώντας το χάος και τον τρόπο του Ολοκαυτώματος. Αποτελεί μια ισχυρή υπενθύμιση των φρικαλεοτήτων που διαπράχθηκαν κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και της ανάγκης να θυμόμαστε και να μαθαίνουμε από το παρελθόν. Λίγες μέρες πριν την επίσκεψή μας ήταν η Παγκόσμια Ημέρα Μνήμης των Θυμάτων του Ολοκαυτώματος, και το μνημείο ήταν γεμάτο λουλούδια εις μνήμην των θυμάτων. Η εικόνα αυτή μας προκάλεσε συγκίνηση, θλίψη και οργή για τα φρικτά γεγονότα της εποχής. Για να ελαφρύνουμε το κλίμα, κάναμε ένα μικρό διάλειμμα για φαγητό και ψώνια.

Μετά το διάλειμά μας επισκεφθήκαμε διάφορα σημεία του Τείχους του Βερολίνου και το μουσείο του. Το Τείχος του Βερολίνου χώριζε την πόλη του Βερολίνου από το 1961 έως το 1989. Το τείχος χτίστηκε από την κυβέρνηση της ανατολικής Γερμανίας για να εμποδίσει τους πολίτες να διαφύγουν προς τα δυτικά. Ήταν ένα σύμβολο του Ψυχρού Πολέμου και της διαίρεσης μεταξύ του κομμουνιστικού και του καπιταλιστικού κόσμου. Η πτώση του Τείχους του Βερολίνου το 1989 σηματοδότησε το τέλος του Ψυχρού Πολέμου και μια νέα εποχή ελευθερίας και δημοκρατίας για τη Γερμανία. Τέλος, φθάσαμε στο Checkpoint Charlie. Το Checkpoint Charlie ήταν ένα από τα πιο διάσημα συνοριακά περάσματα μεταξύ του ανατολικού και του δυτικού Βερολίνου κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου. Ήταν ο τόπος πολυάριθμων αντιπαραθέσεων μεταξύ αμερικανικών και σοβιετικών τανκς και αποτέλεσε σύμβολο των εντάσεων μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων. Σήμερα, το σημείο ελέγχου αποτελεί δημοφιλές τουριστικό αξιοθέατο και μουσείο αφιερωμένο στην ιστορία του τείχους του Βερολίνου.

Είχε νυχτώσει, και έτσι αποφασίσαμε να γυρίσουμε στο ξενοδοχείο μας. Αργότερα, αφού είχαμε ξεκουραστεί, βγήκαμε στην περιοχή για φαγητό και καθίσαμε ομαδικά σε ένα τοπικό ιταλικό μαγαζί με ποικιλία αυθεντικής ιταλικής πάστας και πίτσας. Κάπως έτσι τελείωσε και η δεύτερη βραδιά μας στο Βερολίνο.

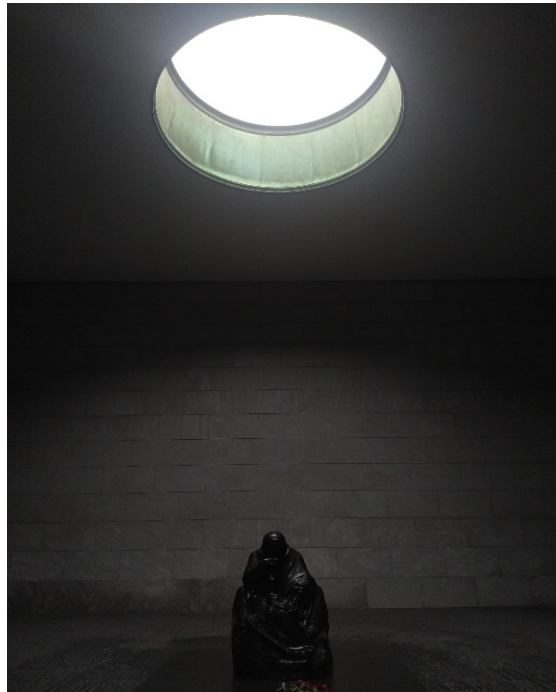
Την επόμενη μέρα, χρησιμοποιώντας τα υπεσύγχρονα μέσα μεταφοράς όπως η υπόγεια και η υπέργεια γραμμή του μετρό, φτάσαμε στο East Side Gallery. Το East Side Gallery είναι ένα τμήμα του τείχους του Βερολίνου που έχει μετατραπεί σε υπαίθρια γκαλερί με περισσότερες από 100 τοιχογραφίες από καλλιτέχνες από όλο τον κόσμο.

Οι τοιχογραφίες αντικατοπτρίζουν θέματα ελευθερίας, ενότητας και ελπίδας και πιστοποιούν την ανθεκτικότητα του ανθρώπινου πνεύματος. Το East Side Gallery είναι ένα από τα πιο δημοφιλή τουριστικά αξιοθέατα του Βερολίνου, προσελκύοντας επισκέπτες από όλο τον κόσμο που έρχονται για να θαυμάσουν τα ζωντανά έργα τέχνης και να μάθουν για την ιστορία της πόλης.

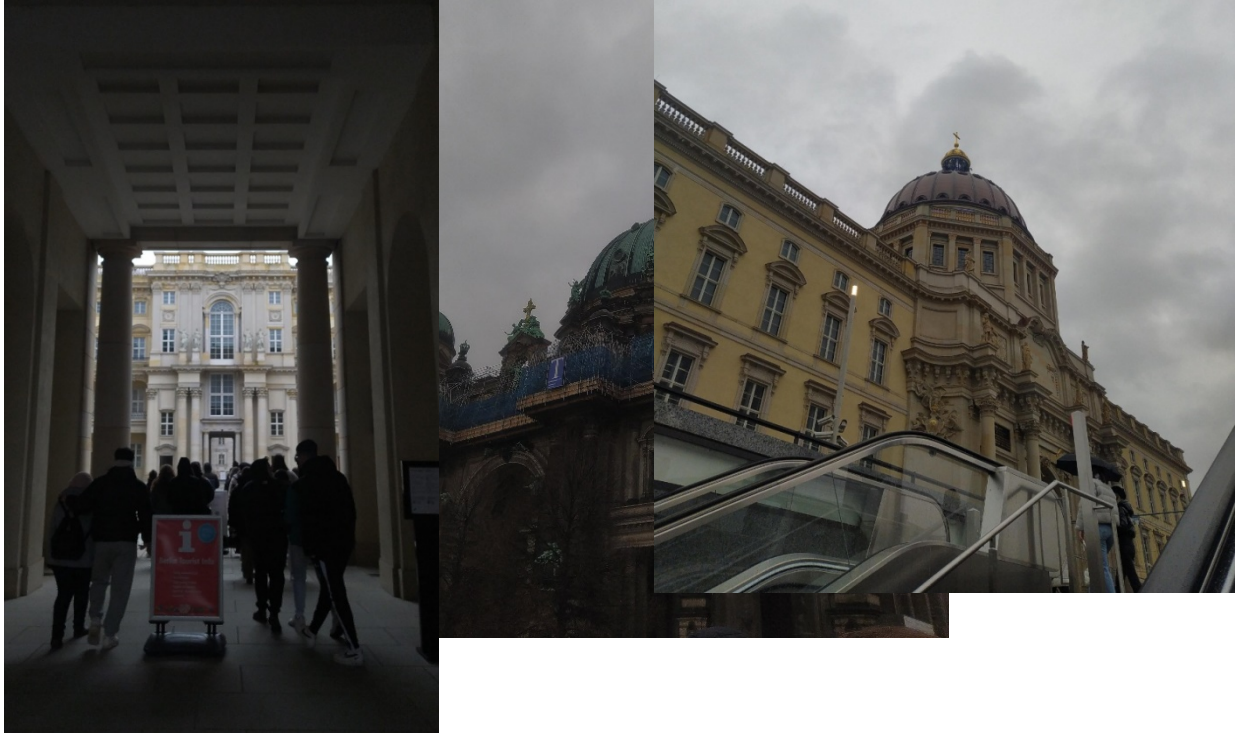
Συνεχίσαμε την εξερεύνηση της πόλης στο ιστορικό κέντρο του Βερολίνου. Φτάσαμε έτσι στη πλατεία Bebelplatz. Η Bebelplatz είναι μια δημόσια πλατεία που βρίσκεται στην κεντρική περιοχή Mitte του Βερολίνου. Η πλατεία πήρε το όνομά της από τον Αύγουστο Μπέμπελ, έναν Γερμανό σοσιαλιστή πολιτικό, και αρχικά ονομαζόταν Opernplatz επειδή εκεί βρισκόταν η Βασιλική Όπερα. Ωστόσο, η πλατεία έγινε διαβόητη για τις πυρπολήσεις βιβλίων των Ναζί που έλαβαν χώρα στις 10 Μαΐου 1933. Εκείνη την ημέρα, χιλιάδες βιβλία που θεωρήθηκαν "αντιγερμανικά" ή "αντιναζιστικά" κήκαν σε μια τεράστια φωτιά που οργανώθηκε από το Ναζιστικό Κόμμα. Σήμερα, στην πλατεία Μπέμπελπλατς υπάρχει ένα μνημείο που θυμίζει τις καύσεις βιβλίων, το οποίο αποτελείται από μια γυάλινη πλάκα στο έδαφος που επιτρέπει στους επισκέπτες να κοιτάξουν σε ένα άδειο δωμάτιο με λευκά ράφια που μπορούν να χωρέσουν έως και 20.000 τόμους. Το μνημείο χρησιμεύει ως μια ισχυρή υπενθύμιση της σημασίας της ελευθερίας της έκφρασης και των κινδύνων της λογοκρισίας και του ολοκληρωτισμού.

Η Bebelplatz φιλοξενεί επίσης αρκετά διάσημα πανεπιστήμια, όπως το Πανεπιστήμιο Humboldt του Βερολίνου, το Τεχνικό Πανεπιστήμιο του Βερολίνου, το Πανεπιστήμιο Τεχνών του Βερολίνου, τη Σχολή Οικονομικών και Νομικών Σπουδών του Βερολίνου και το Charité - Universitätsmedizin Berlin, το οποίο είναι ένα από τα μεγαλύτερα πανεπιστημιακά νοσοκομεία της Ευρώπης. Μαζί, αυτά τα πανεπιστήμια συμβάλλουν στην έντονη πνευματική και πολιτιστική ατμόσφαιρα της περιοχής Bebelplatz, καθιστώντας την ένα κέντρο καινοτομίας και επιστήμης στην καρδιά του Βερολίνου.

Πολύ κοντά στην πλατεία βρήκαμε ένα αρχαιοελληνικού τύπου οίκημα όπου στεγαζόταν μια καλλιτεχνική δημιουργία. Η "Μητέρα με τον νεκρό γιο της" είναι μια ισχυρή καλλιτεχνική εγκατάσταση της Käthe Kollwitz, μιας Γερμανίδας καλλιτέχνιδας γνωστής για τα εξπρεσιονιστικά της έργα. Η εγκατάσταση είναι ένα γλυπτό που απεικονίζει μια μητέρα που θρηνεί την απώλεια του γιου της που πέθανε κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Το γλυπτό δημιουργήθηκε αρχικά το 1937 ως απάντηση στην αυξανόμενη απειλή πολέμου στην Ευρώπη. Η εγκατάσταση αποτελείται από έναν μεγάλο γρανιτένιο όγκο με ένα χάλκινο γλυπτό της μητέρας και του νεκρού γιου της στην κορυφή του. Η μητέρα απεικονίζεται με τα χέρια της τυλιγμένα γύρω από τον γιο της, με το κεφάλι της σκυμμένο σε θλίψη. Η εγκατάσταση αποτελεί μια οδυνηρή υπενθύμιση του ανθρώπινου κόστους του πολέμου και έχει γίνει σύμβολο πένθους για όλους εκείνους που έχουν χάσει αγαπημένα τους πρόσωπα σε συγκρούσεις σε όλο τον κόσμο. Αυτή τη στιγμή βρίσκεται στο μνημείο Neue Wache στο Βερολίνο και χρησιμεύει ως μια ισχυρή υπενθύμιση της καταστροφής που προκαλεί ο πόλεμος.

Από εκεί επισκεφθήκαμε τα ανάκτορα του Βερολίνου. Τα ανάκτορα του Βερολίνου, ή Berliner Schloss, είναι ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον ιστορικό, πολιτιστικό και πολιτισμικό αξιοθέατο. Αρχικά χτίστηκε ως κατοικία για τον εκλέκτορα του Βρανδεμβούργου τον 15ο αιώνα, το παλάτι υπέστη

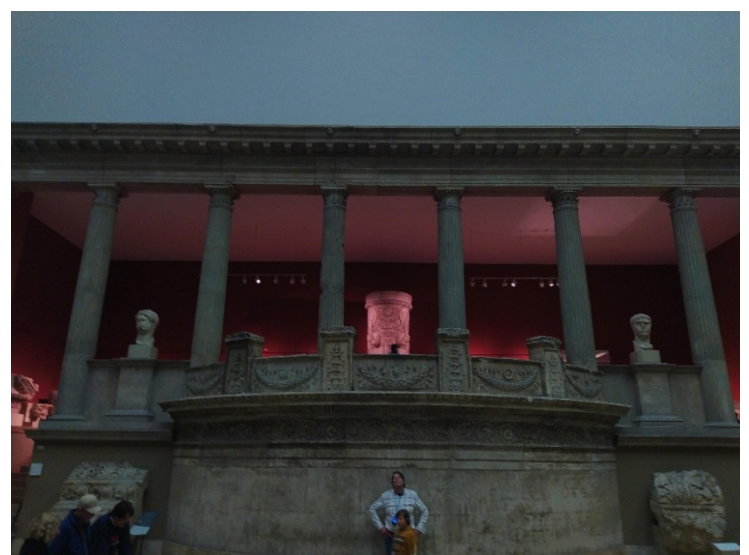

πολλές ανακαινίσεις και επεκτάσεις κατά τη διάρκεια των αιώνων, προτού υποστεί σοβαρές ζημιές κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Μετά από πολλές αντιπαραθέσεις, το παλάτι ανοικοδομήθηκε ως το Humboldt Forum, ένα πολιτιστικό και εκπαιδευτικό κέντρο που παρουσιάζει την τέχνη, την επιστήμη και τον πολιτισμό από όλο τον κόσμο. Το Παλάτι του Βερολίνου αποτελεί απόδειξη της ανθεκτικότητας και της αποφασιστικότητας της πόλης να διατηρήσει την κληρονομιά της για τις μελλοντικές γενιές.

Παράλληλα, εξερευνώντας την αρχιτεκτονική της πόλης βρεθήκαμε έξω από τον καθεδρικό ναό. Ο καθεδρικός ναός του Βερολίνου, ή Berliner Dom, είναι ένα υπέροχο αρχιτεκτονικό αριστούργημα. Με τον εντυπωσιακό τρούλο του, την περίπλοκη πρόσοψη και την εκπληκτική εσωτερική διακόσμηση, ο καθεδρικός ναός είναι μια πανδαισία για τα μάτια. Κάντε μια ξενάγηση και εξερευνήστε τις πολλές περίτεχνες λεπτομέρειες, από τα ψηφιδωτά και τα γλυπτά μέχρι τα πολύχρωμα βιτρό παράθυρα. Μην παραλείψετε να επισκεφθείτε την κρύπτη Hohenzollern, όπου βρίσκονται οι τάφοι πολλών Πρώσων βασιλικών. Ο Καθεδρικός Ναός του Βερολίνου είναι ένα ανεπανάληπτο αξιοθέατο κάθε ταξιδιού στο Βερολίνο και μια πραγματική απόδειξη της πλούσιας ιστορίας και του πολιτισμού της πόλης.

Κάτι που μας εντυπωσίασε επίσης ήταν και ο Πύργος Τηλεόρασης. Ο Πύργος Τηλεόρασης του Βερολίνου, ή Fernsehturm Berlin, είναι ένα εμβληματικό ορόσημο και ένα πραγματικό σύμβολο της νεωτερικότητας και της καινοτομίας του Βερολίνου. Με ύψος 368 μέτρα, ο πύργος προσφέρει εκπληκτική πανοραμική θέα της πόλης, συμπεριλαμβανομένων πολλών από τα πιο διάσημα αξιοθέατά της. Ο Πύργος Τηλεόρασης του Βερολίνου αποτελεί απόδειξη της ιδιότητας του Βερολίνου ως μια από τις πιο δυναμικές και συναρπαστικές πόλεις της Ευρώπης. Μπορείτε έτσι να ανεβείτε τον ανελκυστήρα και να δειπνήσετε στην κορυφή του Βερολίνου ή να τον χαζέψετε από χαμηλά.

Τελειώνοντας την μέρα μας επισκεφθήκαμε το Μουσείο της Περγάμου. Το Μουσείο της Περγάμου διαθέτει ένα ευρύ φάσμα εκθέσεων που παρουσιάζουν την τέχνη και την αρχαιολογία των αρχαίων πολιτισμών. Το πιο διάσημο έκθεμα του μουσείου είναι ο Βωμός της Περγάμου, ένα μνημειώδες ελληνιστικό οικοδόμημα που απεικονίζει τη μάχη μεταξύ των θεών και των γιγάντων. Άλλα αξιοσημείωτα εκθέματα περιλαμβάνουν την πύλη Ιστάρ της Βαβυλώνας, μια εντυπωσιακή πύλη εισόδου με μπλε πλακάκια που κάποτε οδηγούσε στην αρχαία πόλη της Βαβυλώνας, και την πύλη της αγοράς της Μιλήτου, μια μεγαλοπρεπή πύλη εισόδου στην αγορά της αρχαίας ελληνικής πόλης της Μιλήτου. Το μουσείο διαθέτει επίσης εκθέματα για την αρχαία ισλαμική τέχνη, συμπεριλαμβανομένων αρχιτεκτονικών θραυσμάτων και διακοσμητικών τεχνών από τη Μέση Ανατολή και την Κεντρική Ασία. Οι επισκέπτες μπορούν επίσης να εξερευνήσουν τη συλλογή αρχαίας ελληνικής και ρωμαϊκής γλυπτικής του μουσείου, συμπεριλαμβανομένης της εντυπωσιακής συλλογής προτομών και αγαλμάτων από τη ρωμαϊκή περίοδο. Επιπλέον, το μουσείο διαθέτει μεγάλη συλλογή νομισμάτων και άλλων αρχαίων αντικειμένων.

Μετά από αυτή τη πολυάσχολη μέρα γυρίσαμε κουρασμένοι στο ξενοδοχείο. Είχαμε περάσει πάρα πολύ καλά, είχαμε επισκεφθεί πάρα πολλούς προορισμούς, είχαμε μάθει πάρα πολλά για τον πολιτισμό του Βερολίνου και της Γερμανίας γενικότερα και είχαμε αποκομίσει πάρα πολλές εμπειρίες. Βρισκόμασταν έτσι στην δυσάρεστη θέση να αρχίσουμε να πακετάρουμε τα πράγματα μας, καθώς την επόμενη μέρα θα πετούσαμε πίσω στην Ελλάδα. Η νύχτα πέρασε γρήγορα και έτσι ξημέρωσε. Το πρωί αφού φάγαμε και κάναμε check out αποφασίσαμε να επισκεφθούμε πριν την επιστροφή μας τον ζωολογικό κήπο του Βερολίνου που βρισκόταν ακριβώς διπλά στο ξενοδοχείο μας.

Μετά και την επίσκεψη μας στον ζωολογικό κήπο, αφού ψωνίσαμε μερικά souvenirs, πήραμε το λεωφορείο προς το αεροδρόμιο. Η αναμνήσεις μας ήταν τόσο έντονες που, παρά την αποχώρηση μας, νιώθαμε πλήρεις. Αυτή τη φορά η διαδικασία στο αεροδρόμιο ήταν αρκετά πιο εύκολη, αφού πλέον ήμασταν έμπειροι. Σε πολύ λίγο είχαμε επιβιβαστεί και απογειωθεί. Καθ'όλη τη διάρκεια του εναέριου ταξιδιού μας, σκεφτόμουν την κουλτούρα των Γερμανών. Οι Γερμανοί είναι ένας λαός περήφανος. Παρά τους δυο παγκοσμίους πολέμους και τις καταστροφές αυτών, μπόρεσαν να ξαναφτιάξουν την χώρα τους από το μηδέν και να ξεπεράσουν κάθε πρόβλημα που τους παρουσιάστηκε. Με εντυπωσιακή αρχιτεκτονική, τέχνη και παιδεία, κυριαρχούν ως μια δυνατή χώρα στην Ευρώπη και

παγκοσμίως. Και κάπως έτσι επιστρέψαμε στην Ελλάδα, ξαναβρίσκοντας τη ζέση που τόσο μας έλειψε.

Συνολικά, το ταξίδι μας στο Βερολίνο ήταν μια μοναδική εμπειρία ζωής. Είχαμε τη δυνατότητα να δούμε μερικά από τα πιο σημαντικά αξιοθέατα και να μάθουμε για την ιστορία και τον πολιτισμό της πόλης. Είχαμε επίσης τη δυνατότητα να βυθιστούμε στην τοπική κουλτούρα. Επιστρέψαμε στην Ελλάδα με μια νέα προοπτική και εκτίμηση για τον κόσμο γύρω μας και δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τις εκπληκτικές στιγμές που περάσαμε στο Βερολίνο. Είμαστε όλοι πολύ ευγνώμονες που οι καθηγήτριές μας οργάνωσαν αυτή τη μοναδική εκδρομή.

Δημήτρης Μπάκας

Μαθητής Γ' Λυκείου